

w wytycznych Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac (§ 8), do kierownika komórki organizacyjnej, w której pracownik jest zatrudniony.

2. Kierownik komórki organizacyjnej zgłasza wnioski w sprawach osobowych pracowników tej komórki za pośrednictwem kierownika komórki spraw osobowych.

3. Zadania z zakresu spraw osobowych kierownik komórki organizacyjnej wykonuje w ścisłej współpracy z komórką spraw osobowych oraz innymi komórkami organizacyjnymi załatwiającymi niektóre sprawy osobowe (§ 5).

4. Przepis § 4 ust. 2 pkt 3 i 4 stosuje się odpowiednio do kierownika komórki organizacyjnej w sprawach osobowych zatrudnionych w niej pracowników.

§ 7. Decyzje w sprawach osobowych podejmuje kierownik zakładu pracy. W zakresie przez kierownika zakładu pracy ustalonym decyzje podejmuje osoba przez niego upoważniona, jeżeli przepisy szczególne lub wytyczne Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac (§ 8) nie wyłączają możliwości udzielania takich upoważnień.

§ 8. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac wyda w terminie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia uchwały wytyczne w sprawie organizacji i metod pracy w zakresie spraw osobowych.

§ 9. 1. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) wydadzą, w miarę potrzeby, na podstawie uchwały i wytycznych Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac (§ 8) instrukcje określające organizację i metody pracy w zakresie spraw osobowych w podległych im zakładach pracy, z uwzględnieniem przepisów prawnych regulujących w sposób odmienny sprawy osobowe pracowników tych zakładów.

2. Dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) wydadzą, w miarę potrzeby, szczegółowe instrukcje uwzględniające szczególne warunki gałęzi pracy (branży).

3. Ministrowie: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, a także właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) w stosunku do podległych im polskich placówek i innych zakładów pracy za granicą uregulują w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac sprawy organizacji i metod pracy w zakresie spraw osobowych w jednostkach podległych na podstawie przepisów uchwały, z uwzględnieniem odmiennych przepisów prawnych obowiązujących w tym zakresie oraz szczególnych warunków i potrzeb.

§ 10. 1. Szef Urzędu Rady Ministrów wyda w terminie

trzech miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały instrukcję, w której określi zasady zastosowania przepisów uchwały i wytycznych Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac (§ 8) do szczególnych warunków istniejących w organach prezydium rad narodowych oraz w porozumieniu z właściwymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) ustali ramowe wytyczne określające organizację i metody pracy w zakresie spraw osobowych dla zjednoczeń (jednostek równorzędnych), przedsiębiorstw, zakładów i instytucji podporządkowanych radom narodowym, z uwzględnieniem odmiennych przepisów prawnych obowiązujących w tym zakresie.

2. Przewodniczący prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) wydadzą, w miarę potrzeby, na podstawie uchwały i wytycznych, o których mowa w ust. 1, instrukcje, w których określą metody i organizację pracy w zakresie spraw osobowych dla zjednoczeń (jednostek równorzędnych), przedsiębiorstw, zakładów i instytucji podporządkowanych radom narodowym, z uwzględnieniem odmiennych przepisów prawnych obowiązujących w tym zakresie.

§ 11. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym zastosowanie zasad uchwały w spółdzielczych zakładach pracy.

§ 12. 1. Tracą moc wszelkie przepisy w sprawach unormowanych w uchwale.

2. W szczególności tracą moc:

- 1) uchwała Prezydium Rządu z dnia 11 sierpnia 1950 r. w sprawie pracy i zakresu działania wydziałów kadr w państwowych urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1184),
- 2) uchwała nr 755 Prezydium Rządu z dnia 30 października 1954 r. w sprawie organizacji służby kadrowej w administracji państwowej ogólnej i gospodarczej.

§ 13. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącym: Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Komitetu Nauki i Techniki, Komitetu Pracy i Płac, Komitetu Drobnej Wytwórczości, właściwym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz prezidiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

UCHWAŁA Nr 92 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 maja 1967 r.

w sprawie przygotowania i uruchomienia produkcji nowych maszyn i urządzeń.

W celu stworzenia warunków do skrócenia cyklu przygotowania dokumentacji, zapewnienia wysokiego poziomu technicznego i nowoczesności maszyn i urządzeń oraz uproszczenia trybu ich wprowadzania do produkcji Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Za „nowe maszyny i urządzenia” w rozumieniu uchwały uważa się maszyny i urządzenia, których produkcję masową lub seryjną oraz ważną dla gospodarki narodowej produkcję jednostkową powtarzalną uruchamia się na podstawie nowych lub poważnie zmodernizowanych opracowań konstrukcyjnych.

2. Za „głównych zainteresowanych” w rozumieniu uchwały uważa się głównych użytkowników łącznie z zainteresowanymi centralami handlowymi, producentów, insty-

tuty, biura projektów i centralne biura konstrukcyjne oraz ich nadrzędne jednostki organizacyjne.

§ 2. 1. Ustala się następujące ramowe etapy technicznego przygotowania i uruchomienia produkcji masowej lub seryjnej nowych maszyn i urządzeń:

1) prace konstrukcyjno-doświadczalne obejmujące:

- a) opracowanie założeń konstrukcyjnych na podstawie:
 - potrzeb zgłaszanych przez głównych zainteresowanych,
 - wymagań odnośnie do podstawowych danych i parametrów techniczno-eksploatacyjnych,
 - wyników prac naukowo-badawczych i doświadczalnych,

- analizy światowego poziomu techniki w danej dziedzinie,
 - wstępnej analizy techniczno-ekonomicznej obejmującej również przybliżoną kalkulację kosztów produkcji przemysłowej,
 - b) opracowanie dokumentacji technicznej wystarczającej do wykonania prototypów,
 - c) wykonanie prototypów i przeprowadzenie badań tych prototypów;
- 2) techniczne przygotowanie do uruchomienia produkcji obejmujące:
- a) opracowanie dokumentacji technicznej oraz ustalenie koniecznych przedsięwzięć kooperacyjnych i zaopatrzeniowych, wykonanie niezbędnego oprzyrządowania gwarantującego odpowiednią jakość uruchomienia produkcji oraz wykonanie próbnej serii i przeprowadzenie badań tej serii; w uzasadnionych wypadkach można odstąpić od wykonywania serii próbnej,
 - b) opracowanie dokumentacji technicznej dla produkcji przemysłowej.
2. Dla produkcji jednostkowej i jednostkowej powtarzalnej ustala się następujące ramowe etapy:
- 1) opracowanie założeń konstrukcyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a),
 - 2) opracowanie dokumentacji technicznej wystarczającej do wykonania maszyny lub urządzenia,
 - 3) wykonanie maszyny lub urządzenia i przeprowadzenie badań.
3. Badania, o których mowa w ust. 1 i 2, przeprowadza producent. Badania mogą być przeprowadzane również u użytkownika.
4. Dla skrócenia cyklu opracowania dokumentacji technicznej oraz przygotowania i uruchomienia produkcji nowych maszyn i urządzeń należy przewidzieć optymalne, wzajemne nakładanie prac związanych z poszczególnymi etapami, o których mowa w ust. 1 i 2. Szczególnie dotyczy to rozpoczęcia z odpowiednim wyprzedzeniem opracowań technologicznych, wykonawstwa oprzyrządowania oraz zamawiania trudniej dostępnych i o dłuższym cyklu dostaw materiałów przed zakończeniem poszczególnych etapów dokumentacji konstrukcyjnej.
5. 1) Do konstrukcji zbliżonych do już opanowanych oraz konstrukcji modernizowanych może być zastosowana dokumentacja uproszczona, a także mogą być pominięte niektóre etapy, o których mowa w ust. 1 i 2.
- 2) Dla konstrukcji nowych, o skomplikowanych lub eksperymentalnych rozwiązaniach, dokumentacja powinna być wykonywana w optymalnym zakresie i przy zachowaniu etapów, o których mowa w ust. 1 i 2.
- § 3. 1. Przystępując do opracowania konstrukcji maszyn i urządzeń, należy wyznaczyć osobę kierującą całością prac konstruktorskich, aż do czasu uruchomienia produkcji.
2. Wykonawcy dokumentacji konstrukcyjnej zapewnią ciągłość nadzoru konstruktorskiego (autorskiego) przy wykonaniu i badaniu prototypów oraz technicznym przygotowaniu do uruchomienia produkcji.
3. Producent maszyn i urządzeń oraz użytkownicy zapewnią wykonującemu badania prototypów i serii próbnej ciągłą pomoc techniczną.
- § 4. 1. Spośród etapów technicznego przygotowania i uruchomienia produkcji nowych maszyn i urządzeń, wymienionych w § 2 ust. 1 i 2, podlegają obowiązkowemu zatwierdzeniu przez jednostkę ustaloną zarządzeniem wykonawczym, o którym mowa w § 9 ust. 1:
- 1) założenia konstrukcyjne,
 - 2) wnioski z wyników badań prototypów.

2. Założenia konstrukcyjne oraz ostateczne wyniki badań prototypów (serii próbnej) powinny uzyskać przed zatwierdzeniem opinię upoważnionych przedstawicieli głównych zainteresowanych. Ponadto założenia konstrukcyjne oraz ostateczne wyniki badań prototypów powinny uzyskać opinię pod względem zapewnienia warunków bezpieczeństwa i higieny pracy.

3. Ustalenia podane w ust. 1 i 2 nie dotyczą maszyn i urządzeń wykonywanych według założeń zamawiającego na zamówienia eksportowe.

§ 5. 1. W odniesieniu do maszyn i urządzeń o kluczowym znaczeniu dla gospodarki narodowej lub jej gałęzi, minister, jak i dyrektor zjednoczenia mogą zastrzec sobie prawo zatwierdzania etapów wymienionych w § 4 ust. 1.

2. Decyzję o podjęciu prac przygotowawczych dla uruchomienia produkcji maszyn i urządzeń wymagających szczególnie wysokich i wieloletnich nakładów oraz szerokiej współpracy międzyresortowej podejmuje Rada Ministrów na wniosek zainteresowanego ministra, złożony w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki oraz Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 6. 1. Podjęcie produkcji maszyn lub urządzeń wymaga uzyskania świadectwa dopuszczenia wyrobu do produkcji lub innego równoważnego dokumentu, wystawionego w trybie ustalonym przez zainteresowanych ministrów. Podstawą wystawienia świadectwa są zatwierdzone wyniki badań prototypu. Przy produkcji masowej lub seryjnej wymagana jest również zgodność wyników badań serii próbnej (jeżeli jest wykonywana) z zatwierdzonymi wynikami badań prototypu. Postępowanie związane z wystawieniem świadectw nie może wstrzymywać prac związanych z technicznym przygotowaniem do uruchomienia produkcji, szczególnie w zakresie podstawowej kooperacji i zapotrzebowania materiałowego.

2. Podjęcie produkcji maszyn i urządzeń, dla których przepisy ustalają specjalne wymagania w zakresie dopuszczenia wyrobu do produkcji, powinno nastąpić z zachowaniem tych wymagań.

§ 7. 1. W uzasadnionych wypadkach, gdy wydatki osobowe związane z wykonywaniem prac, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2, nie były przewidziane w planie, dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu doświadczalnego) może zlecić wykonanie niezbędnych prac dokumentacyjnych i badawczych w formie umowy również pracownikom własnym.

2. Przy wykonywaniu pilnych prac, o których mowa w ust. 1, opłacanych z bezosobowego funduszu płac przedsiębiorstwa, nie mają zastosowania przepisy §§ 2 i 3 ust. 4 uchwały nr 21 Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1962 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 11, poz. 35).

§ 8. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki wyda wytyczne określające ramowy zakres dokumentacji technicznej oraz etapów przygotowania i uruchomienia produkcji nowych maszyn i urządzeń, o których mowa w § 2.

§ 9. 1. Zainteresowani ministrowie oraz kierownicy urzędów centralnych na podstawie wytycznych, o których mowa w § 8, wydadzą w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki w terminie do dnia 31 sierpnia 1967 r. zarządzenia wykonawcze, określające tryb zatwierdzania dokumentacji konstrukcyjnej oraz uwzględniające specyfikę resortową i porozumienia branżowe (gestyjne).

2. Zarządzenia wykonawcze, o których mowa w ust. 1, powinny uwzględniać tryb postępowania dla prac będących w toku wykonywania w chwili wejścia uchwały w życie.

§ 10. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki na wniosek Ministra Obrony Narodowej, zgłoszony w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego oraz innymi zain-

interesowanymi ministrami, ustali sposób i tryb przygotowania i uruchomienia produkcji uzbrojenia oraz sprzętu techniczno-wojskowego, z uwzględnieniem zasad ustalonych w niniejszej uchwale.

§ 11. 1. Przepisy niniejszej uchwały nie dotyczą produkcji opartej na dokumentacji licencyjnej.

2. Jeżeli dokumentacja licencyjna nie odpowiada warunkom określonym w obowiązujących przepisach, decyzje o uruchomieniu produkcji opartej na tej dokumentacji podejmuje Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki na wniosek i w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 12. Zaleca się centralnym związkem spółdzielczym uregulowanie trybu przygotowania i uruchomienia produkcji nowych maszyn i urządzeń w organizacjach spółdzielczych na zasadach określonych w uchwale.

§ 13. Traci moc uchwała nr 142 Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1962 r. w sprawie opracowywania i zatwierdzania dokumentacji technicznej konstrukcji nowych maszyn i urządzeń przeznaczonych do produkcji wielkoseryjnej lub masowej oraz niektórych maszyn i urządzeń szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej (Monitor Polski Nr 38, poz. 179).

§ 14. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

137

ZARZĄDZENIE Nr 30 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 maja 1967 r.

w sprawie ramowych zasad, trybu i organizacji bilansowania i rozdziału robót budowlano-montażowych.

W celu usprawnienia bilansowania i rozdziału robót budowlano-montażowych jako podstawy do opracowania planów inwestycyjnych i planów budownictwa zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa począwszy od planu na rok 1968 zasady, tryb i organizację bilansowania robót budowlano-montażowych oraz rozdział tych robót.

§ 2. 1. Eilanse robót budowlano-montażowych, zwane dalej w skrócie bilansami robót, obejmują:

- 1) całość potrzeb w zakresie robót budowlano-montażowych, tj. roboty budowlano-montażowe objęte planem inwestycyjnym oraz roboty objęte planami kapitałnych, średnich i bieżących remontów, planami eksploatacyjnymi, planami budownictwa tymczasowego oraz innymi planami,
- 2) całość zdolności wykonawczych budownictwa, tj. zarówno przedsiębiorstw budowlano-montażowych, jak i jednostek oraz komórek wykonawczych w systemie gospodarczym.

2. Rozdziału robót budowlano-montażowych dokonuje się:

- 1) w systemie zleceńowym między wszystkie przedsiębiorstwa budowlano-montażowe,
- 2) w systemie gospodarczym między samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego, wojewódzkie zarządy dróg publicznych oraz zakłady usług remontowo-budowlanych Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

§ 3. 1. Bilanse oraz plan rozdziału robót budowlano-montażowych należy sporządzać dla całego kraju oraz dla poszczególnych województw.

2. Bilans oraz plan rozdziału robót budowlano-montażowych należy sporządzać z podziałem na resorty nadzorujące inwestorów i wykonawców z uwzględnieniem ważniejszych rodzajów budownictwa.

§ 4. Bilanse robót oraz plany rozdziału robót budowlano-montażowych powinny być opracowane w takim trybie i terminach, aby stanowiły podstawę do opracowania projektu planu inwestycyjnego i budownictwa.

§ 5. 1. Podstawą do opracowania wojewódzkich bilansów robót są:

- 1) umowy wieloletnie zawarte między inwestorami a wykonawcami oraz porozumienia wieloletnie zawarte mię-

dzy Ministerstwem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych a resortami przemysłowymi w zakresie robót kontynuowanych.

- 2) zgłoszenia inwestorów co do potrzeb w zakresie robót nowo rozpoczynanych,
- 3) zgłoszenia jednostek nadrzędnych przedsiębiorstw budowlano-montażowych co do ich zdolności wykonawczych,
- 4) orientacyjne dane organów bilansujących (§ 8 ust. 2) co do rozmiarów wykonawstwa robót systemem gospodarczym.

2. Podstawą do opracowania krajowego bilansu robót są wojewódzkie bilanse robót.

§ 6. 1. Na podstawie wojewódzkiego bilansu robót organy bilansujące (§ 8 ust. 2) opracowują plan rozdziału robót budowlano-montażowych. Plan ten ewidencjonuje roboty budowlano-montażowe kontynuowane oraz określa wykonawców robót nowo rozpoczynanych i ich wielkość.

2. Plan, o którym mowa w ust. 1, jest podstawą do opracowania projektów planów techniczno-ekonomicznych właściwych przedsiębiorstw.

§ 7. 1. Wykonawstwo nowo rozpoczynanych robót budowlano-montażowych należy przede wszystkim zapewnić dla:

- 1) inwestycji centralnych,
- 2) inwestycji produkcyjnych zjednoczeń,
- 3) budownictwa rolniczego,
- 4) budownictwa mieszkaniowego oraz towarzyszącego w zakresie handlu i usług,
- 5) budownictwa szkolnego i szpitalnego.

2. Roboty w zakresie inwestycji centralnych, inwestycji produkcyjnych zjednoczeń, budownictwa mieszkaniowego oraz budownictwa szkolnego i szpitalnego należy ulokować przede wszystkim w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zgodnie z ich profilem produkcyjnym.

3. Przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w zasadzie zwolnione są od wykonywania drobnych i nieskomplikowanych robót inwestycyjnych oraz robót realizowanych w trybie odrębnych przepisów (inwestycje zaliczane do tzw. grupy „B”). Roboty tego typu mogą być jednak realizowane przez przedsiębior-